

Tuyệt Kỳ

Contents

Tuyệt Kỳ	1
1.	1

Tuyệt Kỳ

Giới thiệu

Năm thứ ba đời Quang Tự, Tra Minh làm tri huyện tại Mãn thành Bảo Định. Tra Minh người Định

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/tuyet-ky>

1.

Tra Minh tuy đã làm quan huyện lệnh, nhưng vẫn đem người tuần tiển , cảnh giới trên phố . Lâu dần , người ta gọi ông là là " Huyện lệnh khoái bổ " . Phủ đại soái cũng nhiều lần hạ biểu chương ban thưởng . Năm đó , đại soái còn làm một tấm biển bài " Thần đao " , cử người đưa xuống Mãn thành , dân phố đón rước tưng bừng , trống chiêng náo nhiệt cả phố phường .

Tra Minh là người không rành ngôn từ , không thích giao tiếp , ngày thường rồi rã hay lên quán rượu Vọng Sơn Lâu ở phía đông Mãn thành , kêu một đĩa lạc chao húng lù , nhậu một chút rượu trắng lâu năm . Khi đã ngà ngà , sức cờ của Tra Minh cực mạnh , trong thành không ai địch nổi . Lâu dần, Tra Minh thành ra buồn chán , thường một mình chôn tầu lâu bày thế cờ ngồi ngây ra nhìn rồi tự phá tự giải một cách rầu rầu .

Hôm đó , Tra Minh bắt được mấy tên cướp giết trên phố , trói rồi giải lên nha huyện , sau khi nhốt vào nhà giam , Tra Minh cảm thấy rỗng bụng tiện chân ghé lại Vọng Sơn Tử lâu , lên lầu kêu chút rượu cũ , đĩa lạc lủ ,anh hầu bàn sốt sáng bày bàn cờ ra . Tra Minh cười cười , rồi tự mình xê dịch các quân cờ , bỗng nghe tiếng người cười ha hả :

- Khách có hứng quá nhỉ , có thể vui với thú cờ bạc , sao không kiếm người đối đả vài ván cho đã ?

Tra Minh ngừng nhìn , thấy một người đàn ông cường tráng đứng ngay bên cạnh . Bộ mặt người đàn ông đỏ tía , tuy trên người chỉ là bộ áo vải thô , nhưng lại có thể thấy toát ra một khí phách của nhân vật không tầm thường , mặt mày sáng sủa lấp lánh một vẻ cơ trí từng trải . Chân đi đôi giày đay dính bùn đất , có vẻ như mới vượt một quãng đường dài . Tra Minh hơi mỉm cười , đứng dậy bái kiến :

- Tra mỗ này sức cờ tầm bậy , nghe khẩu ngữ tiên sinh , hẳn là bậc cao cờ lắm , rất mong được chỉ bảo đôi chút.

Người đàn ông có bộ mặt tía không đáp lời , nhìn kĩ vào ván cờ do Tra Minh bày, khẽ nhú lông mày , rồi cười nói

- Tra đại nhân quả nhiên kỳ đạo cao thâm .

Tra Minh cười :

- Tiên sinh quá khen rồi . Xin được nghe lời dạy bảo .

Người đàn ông có bộ mặt tía ấy cười nói :

- Kể tâm tính nông nổi , không thắng là bực , không thua thì mừng , không có gì để thắng là cẩu , không có gì để bại là sướng , không có gì để được thì bỏ . Kể đạo cờ cao thâm , không gì lớn hơn việc phải ngay cái khí , muốn ngay được khí , không gì phải bằng vững cái chí , không mừng vui , cờ thua sẽ không còn bức bối , không có cái mừng , chẳng còn cái bực , không giành giật , thắng bại là vậy , tiến thoái cũng thế gọi là đại nhân trông như là không có sơ hở , hai bên đỏ đen đều có bài bản , tiến thoái đều có cơ sở chặt chẽ , chỉ là trên vùng Sở , Hà , Hán giới mây đen giăng đầy quá , sát khí dồn căng quá , cái hơi cấp tháo sóc nổi quá nặng , cái gọi là trăm kín một kẽ , là hai bên đều sẽ có những điểm sơ hở rồi .

Tra Minh nghe đến ngáy ra , vái sâu một lễ :

- Tra Minh hôm nay được gặp đối thủ rồi .

Người đàn ông mặt tía cười nói :

- Kể lang thang giang hồ , như chim hạc bóng mây , xin được cho khỏi nói .

Tra Minh không tiện hỏi thêm bèn nói :

- Tra mỗ này muốn trao đổi với tiên sinh một ván cờ được không ?

ông mặt tía ấy cười :

- Tại hạ này cũng đang có ý đó .

Rồi ngồi xuống .

Thế là hai người đã ngồi đối mặt đánh cờ trên tữu lâu . Ván cờ đánh suốt đến lúc trăng lên giữa trời , cả hai không ai bị mất lấy một quân , thủ hòa .

Tra Minh cười rằng :

- Sức cờ tiên sinh quả thật hơn người .

Ông mặt tía cũng cười nói :

- Không giấu gì đại nhân , tại hạ đây học cờ từ nhỏ , chưa từng gặp phải đối thủ , hôm nay được hạnh ngộ đại nhân, thật đã không uổng cuộc đời này rồi .

Khi Tra Minh tiến chân ông mặt tía xuống lầu , bên ngoài ánh trăng như nước , tràn lênh láng trên phố xóm , gió đêm man mát thổi , đã là thời khắc thiên hạ ngon giấc rồi .

ông già mặt tía dừng cười chân nói :

- Đại nhân khỏi tiến nữa , tại hạ xin cáo từ .

Tra Minh vẫn bịn rịn ;

- Không biết bao giờ mới được gặp tiên sinh ?

Ông mặt tía cười nói :

- Tại hạ hành tung bất định , như mây trời chim trời , ngày nào đó nếu được dừng chân Mãn thành , nhất thiết sẽ phải tìm đến đại nhân , làm thêm vài ván , xin hãy dừng chân .

Nói rồi khoanh tay bái biệt , sải bước đi khỏi .

Nhìn theo bước chân ông ta nhẹ tênh , nhoáng đã không còn tung tích , Tra Minh khẽ rùng mình , dường như là đã ngộ ra được điều gì , ngẩng lên nhìn trời , một vầng trăng tròn tỏa ánh bằng bạc .

Ngày tháng trôi qua như bay , đất Mãn thành dần dà trở lại yên bình , bá tính cười vui kháo nhau :

- Tra đại nhân uy phong凛冽 , bọn phỉ nui hấn đã sợ đến vỡ mật , không còn dám xuống kiếm chuyện nữa rồi .

Tra Minh rảnh việc , vẫn ngày ngày tới Vọng Sơn tửu lầu , uống rượu cả ngày , việc công vụ ở nha môn giao tuốt cho Hồ sư gia điều khiển .

Hôm ấy , Tra Minh vẫn đến tửu lầu , vừa bày xong quân cờ , chợt nghe dưới lầu có tiếng người cười nói :

- Tra đại nhân đã tới chưa ?

Tra Minh sững lại , rồi vội vã chạy xuống lầu , đúng là ông mặt tía ấy rồi . Tra Minh mừng rỡ :

- Tiên sinh quả nhiên đã đến , mau mau lên gác trò chuyện . Trăm ngày nhớ mong tiên sinh lắm .

Nói rồi mắt sáng lên nhìn miết vào ông ta .

ông mặt tía cười ha hả :

- Tra đại nhân quả là con người trọng tình nghĩa đây .

Nói rồi cầm tay Tra Minh cùng nhau bước lên trên lầu . Hai người vừa uống rượu vừa cao hứng trò chuyện , ông mặt tía cười nói :

- Hôm nay được nhàn rồi , đến nay xin được chơi một ván với Tra đại nhân đây .

Tra Minh mỉm cười :

- Tốt quá . Trăm ngày nhớ mong tiên sinh đến mòn cả mắt rồi đây .

rồi lại bày bàn cờ .

Hai người đối tọa , vừa uống vừa đánh , cuối ván cờ trời lại đã tối, cảnh đêm đen như nước , lặng lẽ tràn lên bàn cờ , trên bàn đã là tàn cục . Nhà hàng cho thấp đèn mang lên . Ông mặt tía thần sắc bất động , nhìn vào thế cờ tàn ngâm nghĩ miệt mài .

Dưới lầu vọng lên tiếng tuần canh , ngoài cửa sổ tối tăm mịt mù , chỉ có mấy ngôi sao mờ mờ nhìn đến vệt mắt .

Tra Minh cười nói :

- Việc đánh cờ có ba điều kỵ : lúc khai cuộc khi cờ chưa định , kỵ ở sự tham ; vào đến giữa cuộc , sát khí đang vượng , kỵ ở chữ đấu ; đến lúc cờ tàn , cái thế lớn đã đi rồi , kỵ ở ham được . Nay tiên sinh với ta đã cùng đường , miễn cưỡng cầm cự còn mong giữ được mình , há tất phải mưu đồ gì chứ .

Ông mặt tía sững lại một lát , ha hả cười vang , vung tay đẩy đám quân cờ đổ ra đầy bàn , khoanh tay mà rằng :

- Tra đại nhân quả là bậc thấu hiểu lẽ cờ .

Tra Minh nhìn thẳng vào mặt ông mặt tía rằng :

- Thứ lỗi cho Trăm ngày thẳng lời , ván cờ vừa này thấy tiên sinh sức cờ thiếu căng , trong lúc ứng đối lộ vẻ trì trệ . Tôi e rằng trong người tiên sinh có tật bệnh , mong hãy chữa trị sớm .

Ông mặt tía ngậy người ra nghe , rồi buông một tiếng thở dài :

- Không dấu Tra đại nhân , tại hạ quả đã mang tâm bệnh lâu rồi .

Tra Minh cười nói :

- Tâm bệnh đã có tâm dược để chữa chưa ?

Ông mặt tía cúi gầm đầu không nói .

Bỗng Tra Minh đứng bật dậy , hét lớn một tiếng :

- Phương Bá Niên .

ông mặt tía sững sờ , rồi cười ngay :

- Tra Minh , có sao ông lại nhận ra được ta ?

Tra Minh lại cười :

- Tôi ngày đêm quần thảo với lũ phỉ cướp , có sao không biết rằng giữa lục lâm giang hồ đang nổi lên một nhân vật tên là Phương Bá Niên , cầm kỳ thi họa đều ở tầm kinh người . Tôi chỉ không ghiểu được , có sao ông lại chịu ố thân ố phỉ . Ngẫm ra hẳn phải là có ẩn tình gì chứ .

Mặt Phương Bá Niên tối sầm lại , một tiếng than dài :

- Thôi ,đừng nhắc nữa .

Và mắt ông nhòa ướt .

Tra Minh ngó người , ngậy ra nhìn Phương Bá Niên . Chú hầu bàn bưng trà lên . Tra Minh xua tay chú hầu bàn vội lui xuống .

Hai người nhìn nhau trừng trừng hồi lâu . Đột nhiên Phương Bá Niên ha hả cười vang :

- Ôi Tra đại nhân , nếu hai ta ngày ngày ngồi chốn tửu lầu này uống rượu , đấu cờ với nhau , đó sẽ là cuộc sống khoan khoái đến ngần nào của đời người nhỉ .

Tra Minh cũng cười :

- Bình sinh ta cũng chỉ khoái mỗi cái đạo cờ này , được gặp Phương huynh như cá được nước . Nếu Phương huynh rảnh tay chốn lục lâm giang hồ , Tra mỗ cũng xin cởi bỏ bộ quan phục này để làm một bá tính dân thường . Thế là hai ta có thể cùng nhau thỏa chí cuộc đời này . ý Phương huynh sao đây?

Mắt Phương Bá Niên sáng lên cao giọng nói :

- Nếu quả được như vậy , ngày một tháng sau tôi sẽ đến đây đợi tin đại nhân .

Tra Minh cười ha hả :

- Tra mỗ , quyết không nuốt lời . Một tháng sau đã vào trung thu , ông và tôi sẽ tái ngộ bên bàn cờ trên tửu lầu này.

Hai người đập tay vào nhau ba lần . Phương Bá Niên cười vang :

- Tra huynh, đêm trung thu này , Phương mỗ sẽ đến nơi đây đấu với Tra huynh một ván .

rồi khoanh tay bái biệt xuống khỏi tửu lầu .

Tra Minh bước theo tiễn chân , nhìn bóng Phương Bá Niên mất hút vào đêm tối . Ông không khỏi nhủ mảy , tâm sự trùng trùng .

Hai ngày qua đi , Tra Minh làm đơn từ chức đệ trình lên phủ Bảo Định . Tổng đốc Phủ đại soái kinh ngạc liền hỏi thuộc hạ , Tra Minh có sao từ chức ?

Có người cười thưa : nghe sư gia huyện Mãn thành là Hồ Tiến nói , ngày ngày Tra đại nhân không mang chính vụ , chỉ mãi đánh cờ trên quán rượu , lại còn thông giao với người mặt tía nữa .

Phủ đại soái cười rằng :

- Tra Minh lơ là sự vụ quan huyện , cũng là chuyện thường tình . Hắn là một đấng vũ dũng. Chế ngự nổi nạn phỉ cướp ở Mãn thành , đã là việc rất không dễ dàng . Còn chuyện tẩu hỏa nhập cờ cũng chẳng phương hại gì cả .

Thuộc hạ cười thưa :

- Đại soái chưa biết , có tin mật báo , tên mặt tía kia vốn là đầu lĩnh của bọn thổ phỉ Phương Bá Niên .

Phủ soái kinh ngạc , nổi giận đùng đùng ;

- Hoá ra là vậy , việc Tra Minh từ chức là có can hệ đến bọn phỉ núi rồi . Hãy hạ lệnh cho khoái mã cho truyền Tra Minh lên Bảo Định hỏi chuyện .

Ngay ngày hôm ấy , Tra Minh đã lên Bảo Định . Vào đến phủ thấy Phú đại soái mặt tối sầm ngồi giữa trung đường. Tra Minh rùng mình , vừa định thưa lời , Phú đại soái vỗ mạnh xuống bàn , vụt đứng sừng lên .

Đại soái phần nộ nói :

- Tra Minh bản phủ này vốn công tâm với người , xét người nhiều năm dẹp phỉ có công , mới bỏ qua nguồn gốc , cất nhắc người lên đứng đầu một huyện , để người ra sức báo đáp triều đình . Nay người sao cả gan tư thông với tên trùm phỉ Phương Bá Niên , trong huyện đã có người kiện cáo người , người có còn gì để nói ?

Tra Minh ngớ ra , cười đắng ngắt :

- Việc đi lại giữa tôi và Phương Bá Niên là thuần túy thuộc tính khí . Từ khi lai vãng với tại hạ Phương Bá Niên chưa từng đến Mãn thành nhiều như ông sinh chuyện . Tại hạ cũng chưa từng có chuyện gì ô hợp với ông ta , đâu có ngại gì đến việc công .

Phủ đại soái tức giận rằng :

- Chớ có xảo ngôn quỷ biện . Bản phủ biết người nhiều năm tiểu phỉ có công , nay cho người thêm một dịp để lập công chuộc tội . Đêm trung thu này , người phải trối bằng được tên trùm phỉ Phương Bá Niên , bản phủ sẽ miễn cho việc truy cứu tội lớn tư thông phỉ tặc của người .

Tra Minh dờ ra .

Phủ đại soái tiếp :

- Từ giờ , già trẻ toàn gia nhà người sẽ ở lại Bảo Định , lần này nếu người vẫn mềm lòng non tay với tên Phương tặc ấy , bản quan sẽ khép tội thông phỉ , nghiêm trị cả nhà người . Đi đứng ra sao , người nghĩ cho kỹ.

Tra Minh khổ sở thưa :

- Mong đại soái minh xét , ông Phương Bá Niên ấy là người học rộng biết nhiều , không phải thứ người can tâm làm phỉ tặc đâu .

Sư gia cười khuyên :

- Tra đại nhân , ông nên giữ ghế huyện lệnh này tốt hơn .

Tra Minh cười cay đắng :

- Cả đời này , Tra mỗ chỉ mong tìm gặp được đối thủ, để cầu vượn tới được cảnh giới trong đạo cờ mà thôi .

Phủ đại soái cười ác :

- Người đừng cường biện nữa , chơi cờ với đạo tặc tức là đã tư thông với nó rồi . Khi nào bắt được tên trùm phỉ họ Phương , bản soái tự có cách xử trí . Ngày mai người đưa vợ con lên Bảo Định , cũng gọi là để làm con tin . nếu người cứ mềm lòng non tay với tên đạo tặc họ Phương , thì không trách được bản soái đâu . Đi đi .

Tra Minh còn muốn tranh biện thêm , Phú Quế đã thoái đường . Tra Minh thở dài một tiếng , rồi ra khỏi nha môn .

Cái ngày trung thu ấy , Tra Minh đi đến Vọng Sơn tửu lầu với đầy bầu tâm sự . Chưa ra khỏi cổng huyện đã có tiếng Hồ sư gia gọi Tra Minh dừng lại .

Hồ sư gia đưa ra một cút rượu , cười nói :

- Phủ đại soái lo tên Phương Bá Niên thủ đoạn hung dữ , đã cho chuẩn bị sẵn cút rượu độc này dẫn đại nhân mang theo, lúc gặp tên Phương Bá Niên ấy , đại nhân đổ hẳn uống vào , là xong bég , khỏi rắc rối lắm chuyện .

Tra Minh cười đắng ngắt :

- Đại soái quả là chu đáo . Rồi nhậ lấy cuút rượu ,sải chân bước đi .

Tới chân Vọng Sơn lầu , bướcchân TraMinh thấy như có chì . ông thở dài một hơi , chân vừa bước lên cầu thang đã nghe trên lầu tiếng người cười mà rằng :

- Tra đại nhân , Phương mỗ chờ đây đã lâu rồi .

Tra Minh nghe tiếng , như mở cờ trong bụng , chân như mọc cánh phi nhanh lên lầu . Quả nhiên thấy Phương Bá niên đã an tọa ngay ngắn . Một bàn cờ đang bày sẵn trên bàn .

SAu khi khoan tay chào nhau , Phương Bá Niên cười nói :

- Xun mời Tra huynh . Bữa nay Phương mỗ xin hầu cờ Tra huynh để phân định trên dưới .

thế là hai người ngồi vào bàn cờ , Tra Minh vừa giơ quân cờ lên , bỗng ngoài lầu cuồng phong nổi lên ầm ầm , rung cả sàn nhà . Tra Minh chợt run tay , quân cờ bị rơi xuống .

Phương Bá Niên cười rằng :

- Quả là trời có gió mưa không lường . Phương mỗ nhìn cảnh này sợ có điềm lành . Nói rồi nhìn xoáy vào Tra Minh .

Tra Minh cũng cười nói:

- Người anh em chớ để phân tâm. Nói xong tiếp tục hạ quân trên bàn cờ .

Ngoài cửa sổ tiếng mưa gió cứ gầm rú , Phương Bá Niên nhìn Tra Minh , thấy ông ta đang thần nhiên dốc toàn tâm vào bàn cờ . Thời gian cứ trôi đi , hai người lại đánh đến nước hòa cờ .

Tra Minh cười ha hả , lấy cút rượu từ trong người ra , cầm nó trên tay rồi nói :

- Phương huynh , nghĩ đời Tra mỗ này thật cô quạnh , đơn côi từ khi gặp Phương huynh , tự cảm thấy như được tắm mình giữa gió xuân . Hôm nay đây ...

Nước mắt Phương Bá Niên đã tràn ra :

- Tra huynh , xin đừng giấu tôi nữa , tôi biết cả rồi , ôi , chính Phương mỗ này đã làm liên lụy đến huynh đây .

Cầu thang có tiếng rầm rầm hỗn loạn . Mấy tên công sai lao lên , Phương Bá Niên đứng dậy nói :

- Xin các vị tạm lui xuống .

Đám người ấykhông chịu lui . Phương Bá Niên gầm lên một tiếng , tiện tay túm lấy một vốc quân cờ vung tay ném ra , những quân cờ giống như cơn mưa tên , trên trán mấy tên công sai đã bị trúng một lỗ , tyé là mau phựt ra , vài tên chết ngay tại chỗ , số còn lại gào hét , chạy lẫn lộn xuống lầu .

Tra Minh reo tiếng khen :

- Bá Niên huynh quả nhiên thân thủ bất phàm .

Phương Bá Niên cay đắng cười :

- Cảm ơn Tra huynh đã ban lời khen .

Tra Minh thở dài :

- Chuyện đến nước này , có sao Phương huynh còn khai sát giới .

Phương Bá Niên cười :

- Tra huynh đừng có dấu tại hạ nữa , huynh đã bị Phú đại soái cách chức hồi tội , hôm nay để anh đến lấy mạng tôi. Sao huynh không mau ra tay mau mau đi , còn chờ đợi gì nữa ? Chẳng lẽ huynh nỡ bỏ mặc tính mạng già trẻ toàn gia đó sao ? Đồ độc được trong tay huynh hãy để cho đệ uống .

Tra Minh dờ dãn nhìn sang Phương Bá Niên , nói trong nước mắt :

- Bá Niên huynh , ta quen nhau bao lâu rồi , cái tâm Tra Minh như thế nào , huynh còn chưa rõ sao ? Làm sao tôi có thể đem tính mạng của bạn để nộp quan phủ lĩnh thưởng cơ chứ ? Vốn tôi định xin từ quan về vườn , để được ngày ngày trau dồi kỳ nghệ của mình với huynh , sống thỏa ý mình với quãng đời còn lại , không ngờ bề trên lại không bỏ qua cho huynh và tôi . Nay việc đã đến thế , Tra mỗi này cũng không thể lo được gì nhiều hơn . Cái chuyện hôm nay , tôi chỉ cần được trao đổi một ván cờ nữa với Bá Niên huynh , trong lòng cũng chẳng còn điều gì phải ân hận nữa rồi .

Nói đoạn ngừng mặt cười lớn , ừng ực dốc cạn cút rượu .

Phương Bá Niên chìa tay ra cản nhưng không kịp nữa rồi . Nhìn trừng trừng Tra Minh uống rượu , lòng đầy đau xót , nước mắt chảy ròng , nói run run :

- Tra huynh , hà tất anh phải làm vậy ?

Tra minh ném cút rượu rỗng , nó lặn lông lốc xuống cầu thang . Sắc mặt Tra Minh chợt nhạt , ông cười bi thảm :

- Bá Niên huynh ơi , Tra mỗi này được kết bạn với huynh , cuộc đời này đã không sống uống rồi .

Nói xong , lông mày nhú lại , dường như đau đớn cực độ , người đổ gục xuống , ngã trượt dưới chân bàn . Từ mép, máu tươi ứa ra .

Phương Bá Niên lao bổ vào , giơ tay rờ , thấy hơi thở đã tắt . Phương Bá Niên gầm lên một tiếng :

- Hồi Tra huynh ơi .

Trên cầu thang lại rậm rịch tiếng chân bước , mấy người đàn ông lực lưỡng mặt che vải đen mang đến , tên cầm đầu cười ác độc :

- Phương Ba Niên , người dám cấu kết quan phủ , phản bội anh em sơn trại , ngày này sang năm sẽ là ngày giỗ đầu người .

Nói rồi cả bọn xô ập lên .

Phương Bá Niên uất hận nói :

- Chắc là chính bọn bay đã thông báo tin tức với quan phủ , làm hại tính mạng Tra đại nhân rồi .

Tên cầm đầu cười gằn :

- Tất nhiên là ta rồi.Chủ trại có lệnh , phàm những kẻ cấu kết với quan phủ , giết ngay khỏi bàn .

Thế là mặt Phương Bá niên lạnh tanh , khế cười gằn :

- Các vị hãy nên quay về thưa với đại vương , nói rằng Phương Bá Niên đã rửa tay lên bờ , từ nay sẽ ẩn tích giang hồ .

Người ấy cũng cười gằn :

- Sợ là không theo ý người được nữa rồi .

Hắn vẫy tay , mấy tên lực lưỡng lao đến , ánh đao lấp loáng .

Phương Bá Niên khế thở dài :

- Ôi hồi Tra huynh , thế gian mệnh mỏng nhường này mà không có lấy một mảnh đất sạch cho anh với tôi .

Nước mắt lại trào ra .

Mấy tên sơn tặc hét lên một tiếng , lưỡi đao cùng bổ xuống . Chỉ thấy Phương Bá Niên vọt lên không trung , những lưỡi đao bổ xuống mặt bàn , chiếc bàn bị nát vụn ra . Phương Bá Niên thét lên một tiếng :

- Đừng trách Phương Bá Niên này phải cạn tình tuyệt nghĩa đây .

Một nắm quân cờ ném ra như cơn mưa tên xối xả găm vào thân thể những tên sơn tặc . Bọn chúng nối nhau phát ra những tiếng kêu thảm thiết , đổ ngục cả xuống sàn lầu , chết ngay tại chỗ .

Phương Bá Niên liền công Tra Minh lên sảnh bước xuống lầu đi mất .

Bên ngoài gió dừng mưa tạnh , cơn mưa gió cuồng phong ban nãy , giống như con ác thú bị trúng thương , đã gầm gừ cao chạy xa bay . Chỉ còn lại trăng sáng , sao thưa . Máy con chim đêm quàng quặc kêu lên trên không trung , tiếng kêu đầy hoảng hốt .

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/tuyet-ky>